

РЕШЕНИЕ

№ 1562

гр. София, 08.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 25.02.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **516** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на П. Г. Н. и К. Г. Н. срещу заповед № АБ-84/30.11.2015г. на главния архитект на район „О. купел“, СО, с която е одобрено изменение на плана за регулация на осем УПИ в кв. 34 на м. „О. купел“, сред които и съсобственият на жалбоподателите, и е одобрен план за застрояване на новообразуваните УПИ.

Жалбоподателите твърдят, че са собственици на жилищна сграда на етаж и половина със ЗП от 60 кв.м., построена в УПИ XVII-106 от кв. 34 по плана на м. О. купел, [населено място], целият с площ от 768 кв.м. Процесното изменение е извършено при липса на мотиви по смисъла на чл. 134 и 136 от ЗУТ. Нарушен е чл. 9, ал.2 от ЗУТ, тъй като предвидени за озеленяване терени по ОУП, с процесният проект са предвидени за застрояване при това в противоречие с одобрената плътност и интензивност на застрояване. Предвидено е калканно застрояване на собствения на жалбоподателите имот с този в УПИ XIII-9919 без изричното им писмено съгласие – нарушение на чл. 21, ал.4 от ЗУТ. С предвидения калкан не се постига пълно покритие на калканна стена, защото собствената им сграда е на етаж и половина, а новопроектираната в съседния имот – на 3 етажа. Освен това копаенето в близост до собствената им сграда, която е без стоманобетонни конструкции и малка дълбочина на основите, ще ѝ нанесе непоправими щети и ще наруши стабилността ѝ. Административният орган не е взел предвид дадените указания с протокол № ЕС-Г-45 от 11.04.2006г. на ОЕСУТ. Нарушени са изискванията на Наредба № 8/2001г., тъй като графичните материали не съдържат максимална височина и етажност на

сградите; не е изработен РУП при условие, че се предвиждат намалени отстояния; няма посочено предложение за застрояване, калкана е отбелязан с пунктир и т.н. Проектната разработка не е в пълен обем – липсва геодезическо заснемане съгласно чл. 62, ал.3, т.1 от Наредба № 8/2001г.; липсва точно разположение и очертание на сградите и минималните разстояния между тях и до имотните граници, в т.ч. през улица; липсват котировки до страничните регулации и на дълбочината; липсва матрица за изследване стойността на градоустройствените показатели и дали същите са съобразени с максимално допустимите за зоната. Иска се от съда да отмени процесната заповед. В молба от 26.01.2016г. жалбоподателите уточняват, че претендират нищожност на цялата заповед, тъй като създадените с нея УПИ са в противоречие с ОУП. В съз претендират разноски за адвокат в размер на 600 лв. Подробни съображения излагат в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът, главния архитект на район „О. купел, чрез юрк. С., в становище от 18.01.2016г. сочи, че жалбата е неоснователна. ПУП е мотивиран с хипотезата на чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ. Съгласно ОУП процесните имоти попадат в жилищна зона ЖГ, т.е. не е нарушен чл.9, ал.2 от ЗУТ. По действащия към момента застроителен план до сградата на жалбоподателите се предвижда изграждане на къща – близък, т.е. същата е част от строителното петно. Недопускането на увреждане на трети лица и имоти е ангажимент по време на строителството на лицето, упражняващо строителен надзор съгласно чл. 168, ал.1, т.5 от ЗУТ, а не се подразбира с приемането на процесния ПУП. Спазени са изискванията на Наредба № 8/2001г. като проектът съдържа матрица с максимално допустими стойности съгласно ОУП. Случаят не попада в приложното поле на чл.113, ал.2 от ЗУТ, поради което не е необходимо изготвяне на РУП. Точните отстояния и котировки се определят във визата за проектиране. Иска се от съда да отхвърли жалбата и се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни, М. Н. и Е. А., в отговор от 11.02.2016г. сочат, че жалбоподателите не са активно легитимирани, защото земята под сградата им е държавна, а те имат само ограничено вещно право на строеж, не са засегнати от изменението, тъй като част от земята, с която се осигурява ползване и преминавана до сградата не е засегната от процесната заповед. Заинтересованите страни са собственици на място, съставляващо част от парцели III, IV и V от кв.34 и имат право да искат процедиране на процесното изменение. Не са налице нарушения на чл. 134 и 136 от ЗУТ, нито на чл. 9, ал.2 от същия закон, защото процесните УПИ са предвидени за застрояване. По действащия ЗРП е предвидено застрояване на калкан, което не е оспорено. Протокол № ЕС-Г-45 от 11.04.2006г. на ОЕСУТ касае друг проект, който не е одобрен. В конкретния случай не е необходимо изготвяне на РУП, поради което не е приложима Наредба № 8 от 2001г. Иска се отхвърляне на жалбата като неоснователна и присъждане на направените по делото разноски по списък. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в откритото съдебно заседание, който да изрази становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, II а.о., 41 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, установи следното от фактическа страна:

Жалбоподателите П. Г. Н. и К. Г. Н. се легитимират като съсобственици на 4/6 от двуетажна жилищна сграда с обща ЗП от 81 кв.м., находяща се в [населено място], [улица], заедно със съответното право на строеж върху държавно място с площ от 768

кв.м., съставляващо имот с пл. № 26 от кв.8 по плана на [населено място],[жк]по силата на нотариален акт № 189, том LLXXI, дело № 24426 от 19.12.1995г. на л. 9 по делото. Сградата е построена въз основа на сключен договор от 17.09.1958г. с председателя на СГНС за отстъпване на право на строеж върху S от парцел XII-1, кв. 34 с площ от 384 кв.м. за застрояване на жилище върху S идеална част от парцела и на половината от утвърденото квартално-застроително петно.

Заинтересованите страни М. Б. Н. и Е. Б. А. се легитимират като съсобственици на празно дворно място с площ от 2880 кв.м., съставляващо част от бивши парцели III, IV и V от кв.34 по плана на[жк], [населено място], а по плана от 1959г. имоти с пл. № 101 и 105 и части от имоти с пл. № 98,99,100,102 и 103 по силата на нотариален акт № 4А, том I, рег. № 548, дело № 29 от 29.01.1999г. на л. 165 по делото.

Със заповед № РД – 09 – 315 от 13.10.1997г. на Кмета на СО – район „О. купел” имота на Н. и А. е бил нанесен в кадастралната основа на регулационния план. С решение от 23.03.2001г. на СГС, III – В административно отделение тази заповед е отменена, като това решение е потвърдено с решение № 674 от 25.01.2002г. на ВАС, II отделение. Посочената заповед е отменена, тъй като не е изпълнена процедурата по чл. 86 ал. 1 от З., предназначението на която е да бъдат установени на място границите на имота, който да се нанесе в кадастралната основа на регулационния план и да удостовери обстоятелството, че не е налице спор за собственост в случай, че актът по чл. 86 ал. 1 от З. се подпише от всички заинтересовани собственици (посочено в решение № 674 от 25.01.2005г. на ВАС). Видно от посоченото преди нанасянето на имота в регулационния план е необходимо да бъде нанесен в кадастралния план или в кадастралната основа, което пък е гаранция за разрешен спор за материално право. Със заявление вх. № ГР – 94 – Е – 27 от 11.04.2003г. и вх. № ГР – 94 – Е – 27 от 23.09.2004г. във връзка с преписка № ГР – 94 – Е – 27 от 2003г. заинтересованата страна М. Н. и Е. А. са поискали допускане на градоустройствена процедура за имота с отреждане на два самостоятелни УПИ за жилищно строителство. Към заявлението е приложено и проект за ИПРЗ за кв. 34, УПИ X – 98, XX – 99, XIII – 101, XIV – 102, XV – 103, XVII – 106, XIX – 101 и XX – 101, м. О. купел. Главният архитект е разрешил исканото изменение и след окончателното изработване на проекта същият е разгледан от ОЕСУТ на заседания, проведени съответно на 11.04.2006г. и 11.07.2006г., след което е приет и е направено предложение на главния архитект да издаде заповед за одобряването му. Членовете на експертния съвет са възприели становището на правния отдел, според което собствениците на сгради и право на строеж от засегнатите от плана имоти не могат да имат вещни претенции за реституирания имот на заявителите. Въз основа на горното е издадена Заповед № РД – 09 – 50 – 1555 от 12.12.2006г. на Главния архитект на С., с което е одобрено на основание чл. 134, ал. 2, т. 8 от ЗУТ, изменение на плана за регулация на кв. 34 от м. „О. купел”, като от УПИ XVII - 106, XV - 103, XIII - 101, XII - 100, XI - 99, X - 98 се създават УПИ XIX - 101, XX - 101, X -98, XI - 99, XII - 100, XIII - 101, XIV - 102, XV - 103, XVII - 106 и се създава задънена [улица] съобразно приложения към акта проект, както и изменение на плана за застрояване на новообразуваните имоти. Тази заповед е отменена с решение на АССГ, 37 с-ав по адм. дело № 722 от 2012г., оставено в сила с решение на ВАС, II-ро отд-е по адм. дело № 3676 от 2014г. Аргументите за отмяна на регулационния план са, че при наличието на реституиран имот същия следва най – напред да бъде нанесен в кадастралния план или в кадастралната основа на регулационния план, преди да се пристъпи към изменение на

регулационния план въз основа на заявление за наличието на реституиран имот, което в случая не е сторено, нито е разрешен спора за собственост между жалбоподателите и ЗС. Не е изработен опорен план по чл. 125, ал.3 от ЗУТ, с който да бъдат отразени основаните кадастрални данни, съответно да се установи, че по отношение на реституирания имот такива липсват. По отношение на застроителния план, съдът е приел, че констатираната незаконосъобразност на одобрената с оспорената заповед регулация и съответно отмяната ѝ като такава, влече след себе си незаконосъобразност и на одобреното въз основа на нея застрояване. Освен това ПЗ не отговарял на изискванията на Наредба № 8 от 14.06.2001г. за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове, защото не съдържал обозначена в метри височината на предвидените сгради в УПИ XIX – 101, XX – 101 и XIII – 101 в нарушение на чл. 48 ал. 2 т. 1 б ”и” във връзка с чл. 49 ал. 1 и чл. 59 ал. 2 от Наредба № 8 от 14.06.2001г. С него се допуснали намалени отстояния в противоречие с нормите на чл. 31 ал. 2 т. 1, чл. 32 ал. 2, чл. 36, чл. 81 ал. 2 от ЗУТ.

След влизане на цитираното решение в сила със заповед за изменение на КККР № 18-13311 от 27.10.2014г. на началника на СГКК – С. е прието изменение на одобрените със заповед от 2010г. КК и КР, като е нанесен имот с идентификатор 68134.4337.9919 с площ от 2836 кв.м. и номер по предходен план 101 от кв. 34 и със собственици – заинтересованите страни в настоящото производство.

Със заявление вх. № АБ – 9400 – 262 от 06.08.2015г. заинтересованата страна М. Н. е подала заявление до главния архитект на СО, район „О. купел“ за допускане на градоустройствена процедура за цитирания имот. Към заявлението е приложен проект за ПУП- ИПРЗ за кв. 34, УПИ X – 98, XI – 99, XII – 100, XIII-9919, XIV – 102, XV – 103, XVII – 106, XVIII - 104, имот с идентификатор 68134.4337.9919, район О. купел. От обяснителната записка към проекта е видно, че се образуват нови УПИ XIII-9919 и XVII-106. Регулационните линии на УПИ XIII-9919 съвпадат с границите на имот с идентификатор 68134.4337.9919. С проекта на плана за застрояване се определя вида на застрояване в УПИ XIII-9919, като есе състои от две части – първа част – сключено застрояване с височина 14,50м със съществуващото застрояване в УПИ XVII-106 като непосредствено до съществуващото застрояване е предвиден отстъп с височина от 3м с височина 3 ет., и втора част – свободно застрояване в частта, попадаща между УПИ XIV-102 и УПИ XII-100 с височина 10,50м. Предвиденото застрояване е на нормативно изискуемите разстояния от границите на УПИ, частично е запазено предвиденото застрояване в УПИ XVII-106 като е предвидена пристройка от изток и надстройка с един етаж, което се променя поради промяна в северната граница на УПИ. Приложени е и контролно заснемане на дървесната растителност по чл. 19, ал-4 от ЗУЗСО с експертна оценка за РУП за УПИ XIII-101.

Главният архитект на района е допуснал исканото изменение със своя заповед № АБ-56/24.07.2015г. и след окончателното изработване на проекта същият е разгледан от РЕСУТ на заседания, проведени съответно на 21.07.2015г., 08.09.2015г. и 17.11.2015г. На заседанието на 08.09.2015г. е разгледано и отхвърлено подадено от жалбоподателите в настоящото производство възражение, тъй като разработката е в съответствие с ОУП, няма пречки да бъде спазен чл. 82, ал.3 от Наредба № 7/2003г., спазени са чл. 32, ал.2, чл.114, чл. 31, ал.5 от ЗУТ. След това проектът е приет и е направено предложение на главния архитект да издаде заповед за одобряването му. Въз основа на горното е издадена процесната заповед, с която е одобрено на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, изменение на плана за регулация за УПИ X – 98,

XI – 99, XII – 100, XIII – 101, XIV-102, XV – 103, XVII – 106 и XVIII-104 с образуване на нови УПИ X-9922, XI-9921, XII-9920, XIII-9919, XIV-102, XV-103, XVII-106 и XVIII-104 от кв. 34, както и се одобрява план за застрояване на новообразуваните имоти без УПИ XVIII-104. За процесната заповед жалбоподателят П. Н. е уведомен на 12.12.2015г. (л.40), а жалбоподателят К. Н. – на 14.12.2015г.(л.33).

По делото е изслушано заключение на СТЕ, от което става ясно, че в случая не е необходимо изработване на РУП, тъй като не са налице условията на чл.113, ал.2 във връзка с чл. 36 от ЗУТ. Свързаното застрояване за УПИ XVII-106 е предвидено в ПУП, одобрен с решение № 111 от 10.12.2001г., видно от схема 3 към заключението. Още с това решение е предвидено надстрояване на сградата на жалбоподателите с един етаж и свързано застрояване с триетажна сграда от север. С процесния план за застрояване това предвиждане се запазва, предвижда се пететажно застрояване за останалата част, което е на отстъп от триетажното навътре в имота на заинтересованите страни. Процесният план има обема и съдържанието по чл.112 от ЗУТ и съответства на изискванията за изчертаване на елементите в чертежите, съдържанието на надписите, таблиците и др. елементи съгласно приложение № 1 към чл. 68 от Наредба № 8 за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове. Спазено е изискването за разстояние по чл. 32, ал.1 от ЗУТ като новата сграда с височина 15 метра е на три метра навътре в имота при ширина на улицата от запад – 12 м. Процесните УПИ попадат в зона Жг по ОУП от 2009г. с преобладаващо застрояване с голяма височина над 15м. УПИ XVII-106 има лице от 12м и площ от 300 кв.м., т.е. отговаря на минималните изисквания за парцел съгласно чл. 19, ал.4 от ЗУТ. Предвиденото застрояване на калкан е съответно на законовите изисквания за покриване на двата калкана, защото височината на новопредвидената сграда в калканната част е същата като тази на сградата на жалбоподателите. Не е предвидено застрояване на намалени отстояния. Налице е основанието по чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ, тъй като за имот с идентификатор 68134.4337.9919 е одобрена кадастрална карта, като имотните граници с настоящото изменение на плана за регулация стават регулационни. Параметрите на процесния ПУП са показани в матрицата на ЗП за кв. 32 и са в съответствие с тези по ОУП. Същото се отнася и по отношение предвиденият начин на застрояване и дълбочина в съответствие с чл. 31 от ЗУТ. В същото лице посочва, че промяната в регулацията с процесната заповед е само и единствено в разделянето на парцела, при който една част от него се запазва, а другата северна част се прибавя към големия парцел от север. В застрояването промяната е само в това, че по предишен план същото предвиждане е представлявало надстройка и пристройка на сграда в един общ парцел, а в процесната заповед вследствие разделянето на имота на две УПИ това предвиждане вече представлява застрояване на калкан, като новата сграда е с две височини. В самата сграда на жалбоподателите няма промяна по предвиждането от 2001 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата на П. и К. Н. е подадена в законоустановения срок (на 23.12.2015г.) срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Същата е процесуално допустима в частта, в която с процесната заповед се одобрява изменение на плана за регулация с образуване на нови УПИ XIII-9919 и XVII-106 от кв. 34, както и се одобрява план за застрояване на тези два имота. Този извод съдът прави на основание чл. 131, ал.2, т.1 от ЗУТ, според който непосредствено

засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са имотите - предмет на самия план. В случая имотът, в който се намира сградата, на която жалбоподателите са собственици и в който имат ограничено право на строеж, е предмет както на плана за регулация, така и на плана за застрояване. Доколкото с ПУП се предвижда разделяне на УПИ, в която жалбоподателите имат ограничено право на строеж, и свързано застрояване на собствената им сграда с такава в новообразувания УПИ XIII-9919, то жалбата е допустима по отношение на предвиждането и за този имот. Настоящият състав намира, че жалбата е процесуално недопустима в останалата си част, тъй като жалбоподателите не са заинтересовани страни по смисъла на чл. 131 от ЗУТ да оспорват предвиждането за останалите УПИ – предмет на разработката. Дори твърденията за нищожност на цялата заповед поради противоречие с ОУП не обосновават правен интерес от оспорването в останалата част, тъй като жалбоподателите не са собственици или носители на вещни права в останалите УПИ и не могат да предявяват чужди права. Същевременно предвидената регулация и застрояване за останалите УПИ не засяга техни права и интереси. Поради това в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството – прекратено. В допустимата част жалбата се явява неоснователна по следващите по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че е оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно т.4.7. от представена по делото заповед № РД – 09 – 1423 от 05.12.2012г. на Кмета на Столична община. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма - писмена, при правилното приложение на материално правни разпоредби и целта на закона и при липса на съществени нарушения на административно – производствените правила.

Най – напред настоящият състав намира, че следва да се произнесе по направеното оспорване на одобреното изменение в регулационния план. В тази връзка на първо място настоящият състав намира, че е неоснователно възражението на жалбоподателите за немотивираност на оспорената заповед, тъй като съгласно трайната практика на ВАС е допустимо мотивите да не се съдържат и да не са изрично изложени в оспорената заповед, а същите да се извличат от цялата представена административна преписка, което в случая е налице. На второ място оспорената заповед е издадена на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, който допуска изменение на устройствен план, когато при изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните. Видно от събраните по делото доказателства и изслушаната СТЕ такова изменение е налице по отношение на имота на заинтересованите страни, като имотът е нанесен в КК с граници, различни от тези по действащия регулационен план. По делото няма данни жалбоподателите да са оспорили това изменение в КК, поради което не е налице спор за собственост. Още повече, че жалбоподателите не са собственици на земята под сградата, която

притежават. Следователно посочената хипотеза на чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ е налице. С процесното изменение старото УПИ XVII-106 се разделя на две, като частта, в която е сградата на жалбоподателите, остава в УПИ XVII-106, а останалата част се приобщава към УПИ XIII-9919. Така обособеното УПИ XVII-106 е в съответствие с нормативите по чл.19, ал.4 от ЗУТ. С оглед изложеното съдът приема, че липсват основания за отмяна на приетото с процесната заповед изменение на плана за регулация в частта относно процесните две УПИ.

По отношение на одобрения с оспорената заповед застроителен план, настоящият състав намира, че оспорената заповед също е издадена при правилното приложение на закона. На първо място, ПЗ на процесните УПИ е в съответствие с параметрите на ОУП от 2009г. като с процесния план не се променя предназначението на зоната за застрояване като са заложили по-ограничени параметри на застрояване от тези в ОУП. Този извод съдът прави въз основа на посочените в табличен вид на л. 43 по делото данни от ЗРП от 2001г., които не се променят, и на заключението на СТЕ. Липсва нарушение и на чл. 21, ал.2 от ЗУТ, според която сградите на основното застрояване могат да се застрояват свързано само на страничните имотни граници, като калканните стени се покриват напълно. В случая такова покриване е налице, видно от СТЕ, като северната стена на сградата на жалбоподателите се покрива от стената на новопредвидената сграда, която в калканната част е 3 етажна, а на отстъп от 3 м. става пететажна. В случая не е необходимо съгласие по чл. 21, ал.5 от ЗУТ, тъй като предвиждането не е за ниско застрояване по смисъла на чл.23, ал.1, т.1 от ЗУТ – до 10 м. Напротив, видно от таблицата на л. 43 максималната височина на застрояване, която не се променя с настоящия план, е 14,50м, като парцелите попадат в зона Жг по ОУП, т.е. е допустимо и застрояване над 15м. Следва да се отбележи, че предвиденото застрояване на 3ет. в участъка на калкана съвпада с това по предишния ПУП, който по делото няма данни жалбоподателите да са оспорили. Поради това не следва да се кредитират доводи от тяхна страна, които са могли да изложат при оспорване на ПУП, одобрен с решение № 111/2001г. на СОС. Неоснователни се явяват и аргументите за опасност сградата на жалбоподателите да бъде непоправимо увредена при строителството в съседния парцел, тъй като същите са неотнормирани и преждевременни, доколкото могат да касаят инвестиционният проект за строителство и разрешението за строеж, каквито в случая няма одобрявани и издадени. При наличие на такива, правата на жалбоподателите като заинтересовани страни по чл. 131, ал.2, т.2 от ЗУТ са защитени чрез правото им да оспорят разрешението за строеж заедно със съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти съгласно чл. 216 от ЗУТ. Относно изискванията на Наредба № 8 от 14.06.2001г. за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове съдът не установява нарушение на изискванията към съдържанието и оформянето на графичните материали към проектните части на ПУП, определени в приложение № 1. В случая, видно от таблицата на л. 43, планът за застрояване не променя обозначената в метри максимална височина на предвидените сгради в процесните УПИ съгласно ЗРП от 2001г., а в графичната част на плана са обозначени етажите. Видно от заключението

на СТЕ – архитект, изискванията за оформяне на ПУП по т. 7-11 от Приложение № 1 на Наредба № 8/2001г. са спазени. Не са налице намалени отстояния от свързаната на калкан сградата в УПИ XIII – 101 към границите на съседните имоти - УПИ XVIII – 104 и УПИ VII – 900. Сградата в УПИ XVIII – 104 е на същото отстояние, на което се намира и в плана от 2001г., който жалбоподателите не са оспорили. Съгласно чл. 32, ал.2 от ЗУТ разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване през дъното на урегулирания поземлен имот е най-малко един път и половина от височината на сградата, разположена откъм по-благоприятната посока за ослънчаване. В случая предвиденото застрояване в УПИ XIII-101 е от север на жалбоподателите и съгласно §5, т. 28 от ДР на ЗУТ те се явяват от по-благоприятната посока на ослънчаване и посоченото ограничение е неотнормируемо. Спазено е отстоянието и спрямо УПИ VII – 900, което е равно на максималната височината на предвидената в УПИ XIII-101 сграда. Неотнормируеми са аргументите на жалбоподателите относно неспазване на чл. 61 и 62 от Наредба № 8/2001г., тъй като същите са приложими към работните устройствени планове, а процесният не е такъв. Не са налице и условията по чл. 36 и 113 от ЗУТ за изработване на такъв.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че Заповед № АБ-84/30.11.2015г. на главния архитект на район „О. купел“, СО, в оспорената част е законосъобразна, поради което следва да бъде потвърдена. При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 600лв. Заинтересованите страни М. Н. и Е. А. също имат право на разноски съгласно чл. 143, ал.3 от АПК в размер на 1600лв. възнаграждение за адвокат, платено в брой на 05.02.2016г. съгласно пълномощно на л. 160.

Воден от горното и на основание чл. 159, т.4 и 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

1. ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. Н. и К. Г. Н. срещу заповед № АБ-84/30.11.2015г. на главния архитект на район „О. купел“, СО, в частта, в която се одобрява изменение на плана за регулация с образуване на нови УПИ XIII-9919 и XVII-106 от кв. 34, както и се одобрява план за застрояване на тези два имота.

2. ОСЪЖДА П. Г. Н. и К. Г. Н. от [населено място] да заплатят на Столична община, район „О. купел“ сумата от 600 лв. разноски по делото, и на М. Н. и Е. А. – сумата от 1 600лв. разноски по делото.

3. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на П. Г. Н. и К. Г. Н. срещу заповед № АБ-84/30.11.2015г. на главния архитект на район „О. купел“, СО в останалата ѝ част и **ПРЕКРАТЯВА** производството по нея.

РЕШЕНИЕТО по т.1 и 2 не подлежи на обжалване съгласно чл. 215, ал.7 от ЗУТ. Решението по т.3 с характер на определение подлежи на оспорване в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба пред ВАС на РБългария.

СЪДИЯ:

